

Títol: Consuetut y tradició del Vot del Pi en la villa senyorial de Centellas

Descripció: Actes de la Festa del Pi a finals del segle XIX.

Any: 1892

Autor: Joseph Barnils Margarit

Referència: *Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya* 2, num.7 (octubre-desembre 1892), p.58-59 o *La Veu de Montserrat*, 11 de març de 1893, p.79

Consulta: Dipòsit digital de documents de la UAB

Recerca: Josep Rovira i Cullerell

Consuetut y tradició del Vot del Pi en la villa senyorial de Centellas.—De nostre actiu delegat en dita població. En Joseph Barnils Margarit, extractam algunas notas sobre la propia festa. S'escau sempre en 30 desembre, vigilia de Santa Coloma, haventse celebrat, aquest any, ab gran esplendor; lo jovent, que forma l'acompanyament, de bon matí, al toch de *matines*, de peu dret á la plassa, saludà al nou dia enjlegant varias descargas de trabuchs y pedrenyals (armas que's conservan encare per las salvas de aquesta diada), fins que surtí la Missa matinal; á les hores tot fou quietut; y al ésser acabada, altra salva com la primera. Los minyons de la conxorxa, després d'haver esmorsat, sen van à un bosch ó prat vehi, hont l'administrador de las festas de la Santa, cuyda de recullir un pi ufanos y bonich que son propietari dona en almoyna aquell any pera la festa que relatem. Arrancat lo pí, se col-loca en una carreta tirada per un parell de bous; y la comitiva, ab la major expansió, retorna á la vila, fent alegre entrada y portant nombrosa cua de donas y baylets. Lo Pi queda al cap del carrer; y los minyons van, ab l'orquesta que tenen llogada, á dalt lo campaná hont s'arma un desori entre los repichs de gran festa, lo romprer de l'orquesta y lo troteig que no para may, pel qui ha gastat mes pólvora es lo que s'emporta l'admiració y aplaudiment de tota l'encontrada. Los repichs se fan tres vegadas; y acabat, tots devallan, anant á rebre lo Pi, y agafat tot lo jovent de sas branca arma una gran sardana en la Plasa, fentlo giravoltar en mitj d'un frenesí de grans aclamacions y acorts no gayre tendres de la cobla.

Després posan, en sas branca un rengle de 5 penjoys de pomas y neulas planas; y ab mes gravetat s'entra a le esglesia y al altar major se'n fá ofrena á la Gloriosa Patrona, Santa Coloma de Centellas. A mij dia en l'hostal van tots á celebrarho ab un bon dinar hont son convidats los administradors, lo Gefe de la Guardia Civil, l'Arcalde y'l propietari que ha cedit lo Pi.

Al toch de vespres se repeteix la funció en lo campanar y l'endemá á la processó assisteixen també los *feréstechs* tiradors, no parant may de descarregar á terra durant tot lo curs. Aquest any eran una trentena; y dava bo véurer l'entussiasme que despertava lo compliment de tal tradició, de la que no s'es perduda may la celebració en esta vila fins en las épocas de guerra en que lo Pí no ha fáltat a l'Esglesia, petit ó gros segons importancia de la festa qu'enclou en sí algu interessant dato pels folkloristas, que procuraré escorcollar pera son profit y estudi.